

Príbehy

Vložil Detone - 14/03/2010 11:am14

Čo ve mladí móžte veďeťi o jebačky.To kod son jej mláďenčev,kod bola zábava v konzume.Už ňepamätujen kerót jí držav,aľe to je edno.Nuž,tak kot son šév tan na zábavu,ešťa son ľen na filagórii stáv a už son veďev,kerú vytrtkán,a kod son jí zväv do tanca a priložev jé ho na bricho,hňed vedela na čon je.

(Jedná sa o autentický prepis príbehu,ktorý rozprávala jedna nemenovaná osoba.)

=====

Re:Príbehy

Vložil Detone - 14/03/2010 11:am14

Edneho času,ešťa za komuňistó,tak edon chlapčisko,ňebuďen ho mänovaťi,abe sa Ľubo Meiško ňehňevav,mav veľmi rád pivo.Oč bov menší,o to mav väčší jazek,tak sa furt kcev préčiti s krčmárkami,kod mu ňedomerale.Aľe kod profengovav,tak žďi male na ňeho,že kod sa mu ňepáči tak mu pivo ňemisej daditi,ľebo ešťa ňéma osemnác rokó.A tak misev čušaťi,ač kyn raz ňeprišév a ňevycapev Kepenky občiansky preukaz,ukejzav na dátum a prísnen hlason zahlásev:"odňeska po čáru".
Howgh!

=====

Re:Príbehy

Vložil Detone - 14/03/2010 11:am14

Nuž toto budu príbehe z vojenčine a pravďivé!

1.Príšév vojáčik z Čéch na urlaub(dovoľenku) a načisto zabudov po máľinsky vraveťi.A tak ti ho mamovka posélajú na tok,abe doňesov hrabľe.

A ón ti ľen tak chóďi po toku,hor-lóka a beduje:"copak jsou ty hrábě, kdepak jsou, co to jenom může být?"- A ako tak cařarguje po toku,jus šľapev na ich zube.Hrabľiská ho treskle po lebeňi a zhvejkov:"Bodaj vás boh pobeťv aj z hrabľejmi!"

2.A d'alší tiež podobnej prišév,na dvore sa zvitav s maťeró,zahľadí sa a vřaví:"Mami,copak je tode za ptáka?"A tode sa rozbehňe husák,chmacňe ho za rit a vojáčik na mamovku:"Ratujťe ma,mamovka,ved té husi si ma ňepamätaju!"

3.Ďalší živán bov prišév z vojne a mav o hodňe mladšich kamarátó,tak chóďev s ňima a rozprávav in zážitke z vojne.A tiež prišlo aj na milostné oné-veci.Tak in vraveťv akú sex-bombu zbaľev a jus šľi čez peklo,tode sa tan vo veľkon stavaló,ukejžev prston na stavbu a pové:"... a kundu měla jak tahle míchačka!"

4.Zas druhý,vo vojenskon kráča peklovó ulicó,opreťa id'e dáky človek a tót sa mu pozdraví :-Serus,Ďuro!

-Kdopak ty seš?Já tebe neznám!

-Ďuro,ňeser ma,ľebo řa kopin do řiti!

-Jó,Jó,Jó!!!Teďko už tě znám!Ty jsi Jíří Vaňíšek!
(inak Ďuro Vaňíškove)

Re:Príbehy

Vložil Detone - 14/03/2010 11:am14

(pravdivý príbeh?-%%%)

Edneho času,bov son kus mladší,žén son mav,keľko son kcev,a ňi hodzáke,porában si veľač v zahrađe,kod v ton drnčí telefón.Hútan:"kerá kurva to zas môže otravovaťi?"Zodvihňen a až hin z Lučenca mi edná volá,že abe son prišév,že jí něma kto porejdňe vytrkaťi."No ved,počkaj,ved te uvidíš s kyn máš dočiňeňa".Skočev son na autóbus,vystúpev v Lučenci pred Hvézdó,jebov son si 33 pív a 33 gruziňákó,a kod son jí našév a skočev na ňí a spravev 33 kól,tá už poton aňi mesľiťi ňevedela a od té dobe už druhýho ňekcela.Radčé sa aj roke ňehonzľovala,ak to němalo beťi so mnó.

Re:Príbehy

Vložil Detone - 14/03/2010 11:am14

-Kamarát,to si d'e zastrel'ev takú krásnu d'ivú mačku?

-Aľe,id'en ťi z brezine,kukán,takych dobrech sed'end'esejt metró predo mnó, ako mačka skáče z edneho stromu na druhý.Schmatňen fľintu,streľín
a spadla mi g nohán.Ak jí ňetraťín,bola be mi skočela na hlavu.

Re:Príbehy

Vložil Detone - 14/03/2010 11:am14

Joj,toto bolo dávno,aždá ešte za Ferenc-Jožku.Bol'i Mál'inčaňej cestoval'i ló na "maďare".Dáko poblúďiľi a ňevedeli,čo si maju počejťi.Už začla beťi veľká tma,kod uvideli maló svetel'ko.Idu za ňin,prídu gu gazdovstvu,aľe sa obhanbévaju,kerót be mav iťi,sa spejtaťi,či be ňebov nocľah.Ako furt,tak nakoňec to skončelo na báťovi Macovi.Táďe zaklope,otvorej mu a ón:-"aďá spálny-nocoválny,ta bud'emo aj zemálny."Gazďiná dač naručela slúhon;

Mál'inčanon daľi najesťi a vyspaťi sa mohli hrdo v sene.Rano,už pred odchodon,edon vraví báťovi Macovi:"lba dobre,že vás mámo,že véte maďarovaťi,ľebo inak,bohvé,d'e be smo sa poďeli".A kyn báťa Maco otvorej ústa,predbehňe ich slúha:"vaše maďarováňa be ván ňepomohlo,kobe sa naša gazdiná nebola sen vydala z Klenovca!"

Re:Príbehy

Vložil Detone - 14/03/2010 11:am14

Komentáre dvoch občanov,ktorí,za doteraz bližšie nezistených príčin skončili v rieke lpeľ:

1.Emanuel Škopek:"šiel jsem jednou kinskou ulicí na kole a pak jsem náhle zmizel".

2.Miňo Kloťoš Matiš:"jej son to roztúrovav ló ulicó na motorky a už vybočiti son nestačev a brzdiťi sa mi ňekcelo".

=====

Re:Príbehy

Vložil Detone - 14/03/2010 11:am14

-Pán farár,této hruške,čo son ván doňesov sa mäkké ako hovno - jus pod vaše zube!

=====

Re:Príbehy

Vložil Detone - 14/03/2010 11:am14

Málinčan sa nejako dostal do opery a po predohre naleduje óperný dialóg sopranistky s tenoristom:

Ona: -dej mi klíč!

On:-nedám!

Ona:-dej mi klííííč! (vyšším hlasom)

On: -nedám!

Ona:-dej mi klíííííč! (celkom vysokým hlasom)

On: -nedám!

Vtedy sa postaví Málinčan a zakričí:-Ved já už daj tót klíč,nak ťelko ňeblejka!

=====

Re:Príbehy

Vložil Detone - 14/03/2010 11:am14

Málinčania hrali divadlo o ukrižovaní Ježiša,ale v tej dobe ešte evanjelici používali ako bohoslužobný jazyk Kralickú češtinu,tak aj divadlo naskúšali v tomto jazyku.

Pomaly sa už predstavenie blíži ku koncu,Ježiša ukrižujú a na kríži má povedať ešte niekoľko slov,medzi nimi aj "žízním".Len chlapíka,ktorý hral Ježiša nie a nie napadnúť toto slovo.Rozmýšľa,čas uteká a nakoniec zvolá:

"PEV BECH!"

=====

Re:Príbehy

Vložil Detone - 14/03/2010 11:am14

Onoho času,kod smo si aj na Máľinci pónema préhršťami uživali výdobytku socializmu a verejnó osvetľeňa väčinu času ňefungovalo,a kod,tak čez d'ňen,mojé sestře Žeľe sa po nocejch zakcelo

bicigľovači.No abech bov presnej,ňi po nocejch,aľe tma už bola.Tode smo ešľe ňepoznaľi termíne "adrenalínovej šport",to prišľo pozd'ěše,to kod sa komuňišľi začaľi inak volaťi.Aľe aj v jé prípaďe to bolo veľač podobnó,ľebo podobne,ako osvetľéňa ňefungovalo v obci,tak isto ňešľo aňi na bicigľi. Edná z prvech jázd skončela iba osmičkó,mérňe povédanó.Akurát z hradské odbočela do Pupákové ulíce a hňed poľa Miša Raďovca,tresk do odstavéneho a samozrejme aj ňeosvetľéneho traktora.Garambol si odňesov bicigľ a prednó koľeso sa vejc ako osmičky,podobalo čínskymu písmenu.Aňi najväčšľi machri ako Jano Kuki a bratňík Paľo Mindička si s koľeson ňevedeľi rade.Tak sa namontovalo druhó,abe Žeľinka bola mobilná.Ňeprešľo aňo päť dní a už si to sestrička túruje ló ulícó,kod tu zrazu pľask do dákyho človeka.Človek na zemi,na ňon bycigľ a na bicigľi Žela,a tót človek začne kľeťi:"ten satan,te jídáš,d'ábov a belzebúb,te kceš mňej zabiťi".Žela podľa hlasu spoznala báčiho Mázorove a hňed plačľiven hlason začla : "báči,jej son vás ňekcela zraziťi...veľmi sľe sa uďerilľi?..." A báči sa podvíhaju a prekvapeňe sa vykokcu:"A či si to te Žeľinka?...Ňič mi je ňi,ňeboj sa...choj spokojná domó!"

=====

KĽOCOKSTORY VOLUME 1

Vložil Detone - 14/03/2010 11:am14

KĽOCOKSTORY VOLUME 1

Pred dakeľkyma roký bolľi veľaďe Máľinčaňej hraťi fodbal,už sa ňepamätujen d'ě a cestó domó sa furt daďe zastáľo zajesťi si a vypitťi.Tode autóbus zastáv na Hal'éri a šecej smo vošľi nu a hňed bolo póno.Chľapi debatovaľi o fodbale,medzičason si objednávali trung aj dač na zed'ěňa a do toho dúdala muzika.Ňikomú ňebolo dáko naponáhľo,ľen Janovi Cibul'ove-Kľockovi sa zdalo,že si ho obsľuha ňevšľima a už volá na čášňika:

-Hej!Hej,pod sen!Strmo!

-Prosím,čo si prajete?-pekňe po slovensky sa ho pejta čášňik.

-Doňes mi jesťi!-už mérňéšľin hlason vraví Kľocok.

-A čo by to malo byť?

-Mäso s kronpľejmi!

Čášňik vyplášťi oči a vyňíd'ě z ňeho: -Čo prosím?

-Ó si hluchý?Mäso s kronpľejmi.-podrážďeňe zvrčí Kľocok.

-Aha,samozrejme...-slušnen tónon čášňik odpové a už zberá oditťi.

-A uharke ňezabudni k tomu.-doobjedná Kľocok a čášňik veľáky rozľad'ěne už odchádza.

-Hej,aľebo račé dáky šalát!Máš?-zblejkňe ešľe za ňin a čášňik potrasé gebuló a zmizňe v kuchyňi.

Aždá za päť minút ňesé Kľockovi pacok mäsa na dákon zafťe,aj kronpľe a šalát.

-Nech sa páči!Dobru chuť!-a už sa čášňik zberá obsľuhovaťi druhych aľe Kľocok ho hňed zahamuje: -a povdeci s malen pivon je d'ě?

-Aľe to ste nehovorilľi!-bráňi sa čášňik.

-A to si čo za čášňika?!To ťi način šecko vraveťi?!To misíš ved'ěťi automaťicky!...A kľepáno ňinto?-prehrňá sa Kľocok vidľičkó v táňeri.

-Ujo,ale ja vám nič nerozumiem – bezradňe vraví čášňik.

-Dobre,zén aj toto aľe tú pijatiku strmo dotrep,ľebo son smädlej.

Kľocok pomáľe dojev a dopev a už očima hľejda čášňika.

-Hej!Sen pod!-zhväčav hňed ako sa in pohľade stretľe.-Zapľatňi!

Čášňik už celej rád,že sa ho zbaví,príd'ě gu stolu,podá cedulku a pové sumu.

-Keľko?!Te si drahý! – špekuluje Kľocok.

Čášňik začne vysvetľovaťi,čo keľko stojí,aľe Kľocok ho zahartuje:

-Nahaj tak!Počuj!Doňes mi ešte povdeci,maló pivo a aj sebe,čo vypiješ!
-Ja,prosím,v službe nepijem!-slušňe čášnik odpovedá a čaká na peňaze.
-Na to sa ťi jej móžen vysraťi.Strmo si doňes,ľebo ťi ňezaplaťin!-vážňe sa zastrája Kľocok.
-Nech je po vašom!-odvrkňe čášňik a už zmizňe vo výčape.
Do minúte doňesé,aj sebe a už sa chystá štrgnúťi si s Kľockon.
-Počkaj,ukežň!-a už mu drejpe pohár z ruke a ovoňáva,či je ňi mesto páľena v pohári voda.
-Máš šťasté!Nuž,potekajmo si!Jej son Jano a ťebej ako volaju?
-Ja som Béla,na zdravie!
-Na zdrávä!Aj me mámo edneho Bélu na Málinci,aľe tót je od ťebej starší.-vyťejňe Kľocok puďilár zaplaťi.
Potrasé čášňikovi rukó a zberá sa vo.
-Prídĭ ma pozrėti na Málínece,ožerémo sa!-volá ešte Kľocok zo dvéri.

Čášňik si mocňe vydejchňe a volá na kolegu:-Pod' do výčapu,osem rokov som nepil,ale dnes sa musím opiť.Chudera,moja žena!

Slovníček

kľepáno – vyprážený rezeň póno – plno,zaplnené
dúdala muzika – hrala hudba dač na zed'ěňa – niečo na zjedenie
puďilár – peňaženka cedulka - účtenka
zahartovaťi – zastaviť,zabrzdiť zaft - šťava

KĽOCOKSTORY VOLUME 2

Vložil Detone - 14/03/2010 11:am14

KĽOCOKSTORY – VOLUME 2

Toto bolo ešte za komuňistó.Tech prvech,ňi za techto,čo sa trpó,a krčma bola ešte štátna.
Raz dopoludňia,smo s braton Ďuron maľi robote tag akurát,ľid'ej sa motaľi hor-ló,taký všedňi d'ėn.Pomále sa blíželo edonác hod'ín,kod tu starej Mišo Čepko celej zadechčáne vbehňe do krčme a hváčĭ po nás:“-chlapa máte v hajzľi!“Me po ňon kukámo,čo sa mu robĭ a ón ešte hlasňeše: “-ňestojte za tó púdl'ó,chlapa máte v hajzľi!Jano Cibul'ove sa predúpev čez d'eske a tan je v hovnách,poťe ho strmo ratovaťi!“
Vyšli smo čez sklad za krčmu gu ten drevänen hajz'lon,aľe Kľocka už medziten Ďuro Vareko-ve s veľakyn vyťejhov.Tan čupev a ochkav,obmotáne hajz'loven papéron,me smo s Ďuron na sebej pozreľi a už smo tabežalĭ do skladu a tan smo sa začalĭ rehaťi ako načisto ňetrebĭ.Jej son také krče dostávav do bricha,že son sa začav bojaťi,že sa mi dač staňe.Ĥelko smo sa nena-rehaľi ňigda pred ten a aňi od tode.
V d'edĭne z toho bola udalos a inšon,ako o ton že Kľocok sa strepav do hajzľa sa aňi ňevrave- lo a v krčme dup'lon.
Aždá prešla iba dobrá povhodĭna po „udalostĭ“ a Kľocok už zo dvéri smeruje rovno gu púdlĭ.
„-Strmo ednú borovičku,moló pivo,čárde a mašine“-pejto kľidňe,akobe sa dréľa ňič ňebolo stálo.
„-Ej,te si sa dáko strmo obrejďev“-vravin mu.
„-A čo sa mán sraťi,son sa vykúpav,prezľékov a son sa mišev vráťiťi,ľebo son prišév o celé cigaretľe“.
„-Čó táreš?!Ved si odo mňej zo tri vydrankav“-ňeverĭ mu Ďuro.
„-V trafiky son si bov kúpiťi“- cigáňi Kľocok.

„-Nuž, aľe počuj! Mňe to ňejďe do bande, že si sa tak strmo otočev.“-vravin mu. “-Ved ednech d’esat minút ťi način táťi domó, druhych d’esat naspät, kyn sa ťi voda zohreje a pochybujen, že ťi horelo v mašiňe, ľebo si tu od božiho rana. A ešťe vravíš, že si sa kúpav. To dáko neseďí.“

„-Aj mňe sa vidí, že si té hygēne veľmi ňeublížeť.“-pridá sa Ďuro.

„-Ve sa do toho hovno vyznáťe!“-začína sa zlostíťi Kľocok.

„-Hlavňe, že sa te v hovných vyznáš, te hovädo, te otrok!“- zjaví sa z veľakejt Mišo Krivej.

„-Už ľen te si tu chýbäv!“-zamrľe Kľocok, dopije borovičku a už sa s práznen poháron na-ťahuje čez púďľu, abe mu dak naľev.

„-Čó si už te tan stvárav, kón ňetrebej?! Te si misev po tech d’eskách skákaťi, ľebo jej son tan též bov a d’eske bole v gl’ajchu.“- vadí ho d’alé Miši Krivej.

„-No, či son dobre počúv? Že si sa na staré kolēná dav na potápačstvo!“-s krikon sa valí do krčme a direkt pultu d’alší Mišo, tótot raz Cveko.

Kľocok s roztrasénó rukó odpíja z páľena a aj nán sa ruke trasu, aľe od sméchu a to už vo dveroch stojí Kľockó brat Ďuro a hňed z príchodu opáči:

„-A či si aj košťovav z toho?... Že si sa tan ňeved’ev zadusuťi, iba čó sa človek misí za hovädo hanbiťi!“-tvári sa pohoršeňe jeho brat aľe zaroven mu aj pejta povdeci s male pivon.

A takto Kľocok vydržav do záverečné, každej si z ňeho robev srandu a nakoňec sa zrichtovav pod óbraz boží.

Na druhý d’en bov v krčme medzi prvema a just son ve dveroch zazrev Nociarik, šéfa Reštavrácijí z Lučenca a aňi ňestačev dóťi k púďľi a už ho Kľocok haltovav a podrobne mu povyprávav, čó sa mu čerá stálo. Nociarik to zväv so šeckó vážnosťó, spísaľi zápisňicu, aj sa mu omlúveť a slíbeťv odškodňeňa.

Do dvuch tejžňi Kľockovi prišlo ťisícšesto korún, ľen ňikomú ňešlo do hlave, čo natárav, že mav obľečéno, ľebo tode za té peňaze sa dale kúpiťi sobášne hábe, aj s košel’ó a aj obuj. Ešťe smo ho podpichoval’i, že máv žádaťi náhradu za nemajatkovú ujmu, že utrpela jeho spoločenská prestíž, aľe nás poslav do riťi.

Sámoprvo z tech peňazí vyplateťv sekeru, zobrav ľitrovku becherovke a o tri dňi pev zas na sekeru.

=====